

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.2/2015/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. január 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. november 19. napján kihirdetett KB.II.38/2013/9. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat az ellene szolgálatban kötelességszegés vétsége (1978. évi IV. törvény 348. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmenti.

Az eljárás során felmerült 13.040 (tizenháromezer-negyven) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amit a katonai ügyész a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. november 19-én kihirdetett KB.II.38/2013/9. számú ítéletével **vádlottat** az 1978. évi IV. törvény 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt megrovásban részesítette. A vádlottat kötelezte, hogy büntügyi költség címén 13.040 forintot fizessen meg.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az ítéletet tudomásul vette.

A vádlott és a védő három napi gondolkodási időt követően fellebbezést jelentettek be az ítélettel szemben felmentés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1225/2014/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete felülbírálatra alkalmas, mentes a megalapozatlansági okoktól. Egyetértett az ítéletben kifejtettekkel, mely szerint a vádlott súlyosan megszegte szolgálatára vonatkozó rendelkezést, mellyel megghiúsította vezényelt szolgálata alaprendeltetését azzal, hogy miután tudomást szerzett egy bejelentésről, nem tett intézkedést a helyi forrányomos készenléti szolgálat kiértékelésére és berendelésére, azzal a megalapozatlan hivatkozással, hogy az a megyei főügyelet feladata. Álláspontja szerint ezért nem megalapozott a bűncselekmény hiányában történő felmentésre irányuló vádlotti fellebbezés.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság méltányosan döntött, amikor a vádlottat megrovásban részesítette.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője perbeszédében fenntartotta írásban is előterjesztett fellebbezés indokolását. Nem vitatta az ítélet tényállását, azonban nem értett egyet azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el a vádlott védekezését, és megállapította bűnösségét. Felhívta a figyelmet, hogy eredetileg hivatali visszaélés büntette miatt indult védencével szemben az eljárás, majd amikor ez nem nyert bizonyítást, az eljárás megszüntetése helyett a vádhatóság szolgálatban kötelességszegés vétségével vádolta meg védencét. A vádlott nem szegte meg kötelmeit, mivel a bejelentést követően haladéktalanul értesítette szolgálati felettesét, a megyei rendőr-főkapitányság központi ügyeletesét. Álláspontja szerint a vádlott a hatályos rendelkezések alapján járt el. Vitatta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, amely arra alapozta védence büntetőjogi felelősségének megállapítását, hogy nem intézkedett a forrónyomos csoport kiértékelésére. Álláspontja szerint a forrónyomos szolgálat értesítése teljesen felesleges lett volna, mivel ennek szükségessége, figyelemmel az időtényezőre és a cselekmény jellegére, nem merült fel. Egyetértett az elsőfokú bíróság okfejtésével, amikor az ítélet 5. oldal 6. bekezdésében azt indokolta, hogy miért nem volt szükség más intézkedés megtételére. Lényegében az intézkedést átadta a főügyelet részére, ezt követően a központi ügyeletnek lett volna joga és kötelezettsége arra, hogy az ügyészt értesítse, illetve a vádlottat arra utasítsa, hogy rendelje be a forrónyomos csoportot. Figyelemmel arra, hogy védence szándékosan kötelezettségét nem szegte meg, indítványozta, hogy a másodfokú bíróság bűncselekmény hiánya miatt mentse fel az ellene emelt vád alól.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségével kapcsolatban a másodfokú bíróság szintén megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat mérlegelési jogkörébe vonta. A vádlott a nyomozati szakban tett vallomását tartotta fenn, és tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Az elsőfokú bíróság tanúkat hallgatott ki, és értékelési körébe vonta az ismertetett bűnügyi iratokat. Mérlegelési jogkörében a vádlott védekezését részben fogadta el, álláspontját részletesen megindokolta. A vádlott felelősségét azért állapította meg szolgálatban kötelességszegés vétségében, mert álláspontja szerint megszegte szolgálatára vonatkozó szabályokat azzal, hogy a helyszíni szemle haladéktalan megtartása érdekében a rendőrkapitányság forrónyomos csoportjának vezetőjét nem tájékoztatta. Ezért a vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés vétségében és megrovásban részesítette.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete csak a vádlott személyi körülményeiben időközben bekövetkezett változással szorul kiegészítésre. A másodfokú iratok között 7. naplósám alatt található irat alapján megállapítható, hogy a ... Rendőrkapitányság vezetője 315-54/223-2015. számú parancsával Némedi Levente rendőr törzsszázlós szolgálati viszonyát közös megegyezéssel 2015. szeptember 15-én megszüntette.

A másodfokú bíróság továbbá mellőzi az ítélet tényállásából a 2. oldal 5. bekezdésében írtakat, mivel álláspontja szerint a vádlott nem szegte meg az ott felhívott jogszabályban írt kötelezettségeit.

Az előző kiegészítéssel és pontosítással az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács így fogadta el felülbírlata alapjául.

A vádlott felmentése érdekében bejelentett fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen az 1978. évi IV. törvény alapján bírálta el a vádlott cselekményét, a Btk. 2. §-ra figyelemmel. Az 1978. évi IV. törvény 348. §-ában írt szolgálatban kötelességszegés vétségét az a katona követi el, aki ör-, ügyeleti, vagy egyéb készenléti szolgálatában elalszik, szeszes italt fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátásra vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a szolgálatára vonatkozó szabályok más módon súlyosan történő megszegésének azonos súlyúnak kell lennie a nevesített elkövetési magatartásokkal, olyan súlyúnak, amely a szolgálat rendeltetését meghiúsítja.

Az irányadó vádirati tényállás szerint **vádlott** a ... Rendőrkapitányságon ügyeletesi szolgálatot látott el, amikor telefonon **tanú** panaszt jelentett be a sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt, amit elmondása szerint a vele szemben intézkedő rendőr követett el. Amikor **tanú** személyesen is megjelent a rendőrörsön, úgy nyilatkozott, hogy mégsem tesz feljelentést, hanem azt majd az ügyészségen fogja megtenni, még a rendőrség épületébe sem kívánt bemenni.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezt követően a vádlott minden olyan tevékenységet elvégzett, amelyet ilyen esetben meg kellett tenni. Feljegyzést készített a bejelentésről, illetve tájékoztatta az előjáró szervet, a ... Megyei Rendőr-főkapitányság központi ügyeletét. A másodfokú bíróság egyetértett a védő azon érvelésével, hogy ezzel eleget tett szolgálati kötelezettségének, a továbbiakban már nem volt kompetens az intézkedések megtételében, ezért nem is szegte meg szolgálatára vonatkozó rendelkezéseket. A további intézkedések megtétele ezt követően már a központi ügyeletet terhelte.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa **vádlottat** az ellene az 1978. évi IV. törvény 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3) bekezdés a./ pontjára figyelemmel, a Be. 331. § (1) bekezdése alapján bűncselekmény hiányában felmentette.

A másodfokú bíróság a Be. 339. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1), (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. január 13.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró